

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414210050
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mašťalířová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6414210050.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mašťalířovej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci žalobkyne Y. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. I. XXX, XXX XX J. I. proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO:35807597 o zrušenie Rozhodcovského rozsudku a odklade vykonateľnosti o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/131/2014-63 zo dňa 4.februára 2015 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/131/2014-63 zo dňa 4.februára 2015 potvrdzuje.
- II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, vydaný pod sp. značkou SR 01899/14, zo dňa 24.7.2014. Zároveň rozhodol, že odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 13.8.2014 domáhala na okresnom súde zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, vydaného pod sp. značkou SR 01899/14, zo dňa 24.7.2014 a zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Uviedla, že pri rozhodnutí Rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Poukázala na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 7.12.2011 je neplatná z toho dôvodu, že nemala možnosť túto individuálne uzatvoriť, hoci jej bola predložená spolu s úverom a ako spotrebiteľa ju znevýhodňuje a vytvára nevýhodné podmienky. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že rozhodcovskú zmluvu považuje za platnú, žalobkyňa považuje za podnikateľa a vzťah z úveru za obchodnoprávny vzťah a zároveň namietal miestnu príslušnosť súdu.

3. Okresný súd na námietku žalovaného skúmal miestnu príslušnosť a dospel k záveru, že žalobkyňa má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom, a preto v zmysle § 87 písm. f/ je príslušný na konanie Okresný súd Žiar nad Hronom, a preto nebol dôvod vec postúpiť inému súdu v zmysle § 105 ods. 2 O.s.p. Žalobkyňa namietala, že rozhodcovská zmluva, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 7.12.2011 je neplatná, pretože nemala možnosť túto individuálne uzatvoriť. Okresný súd v rozhodnutí zaujal stanovisko, v ktorom nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že by nebola táto zmluva individuálne dojednaná, pretože žalobkyňa je plne právne spôsobilá a vedela, čo podpisuje, a preto musí niesť

zodpovednosť za uzatvorenie zmluvy, ktorú overila svojim podpisom. Podľa názoru súdu rozhodcovská zmluva nespôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach medzi účastníkmi, pretože len rieši spory, ktoré vznikajú zo zmluvy o úvere.

4. Ďalej okresný súd uviedol, že keď žalobkyňa poukázala na dôvody uvedené v § 40 ods. 1 písm. j/ Z. č. 244/2002 Z. z. rozhodcovskom konaní, a to že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Žalovaný sa bránil tým, že zmluva o úvere je obchodno-právnym vzťahom, bola uzatvorená pre povolanie, že sa jedná o absolútny obchodný vzťah v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchod. zák.

5. Okresný súd mal za preukázané z obsahu zmluvy o úvere, že žalobkyňa zaškrtila položku poskytnutie finančných prostriedkov na povolenie. Zmluva bola uzavretá v r. 2011 a z predložených listín bolo preukázané, že žalobkyňa je ťažko fyzicky postihnutá, má starobný dôchodok, ktorý brala už v čase poskytnutia úveru, a preto zaškrtnutá kolónka „povolanie“ je len formálnym znakom, ktorý neodrážal skutočný stav veci. V čase poskytnutia úveru sa teda jednalo o spotrebiteľský úver, nie o obchodno-právnym vzťah medzi účastníkmi tak, ako to uvádzal rozhodcovský rozsudok.

6. Podľa zistenia okresného súdu žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala slobodnú možnosť súhlasu alebo nesúhlasu s predložením sporu rozhodcovskému orgánu, konanie nebolo transparentné a náklady naň neboli primerané. Žalobkyňa nemala právo na vypočutie, a preto bol súd toho názoru, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, preto bol dôvod na zrušenie rozsudku uvedený v § 40 ods. 1 písm. j/ Z. č. 244/2002 Z. z., a preto napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok je právoplatný a vykonateľný a vzniká dôvodná obava z výkonu rozhodnutia formou exekúcie, súd rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodnutia. Čo sa týka trov konania uviedol, že žalobkyňa mala vo veci úspech, trovy konania si neuplatňovala, preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní sa bránil tým, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zák. K samotnej zmluve o úvere uviedol, že sa nestotožnil s názorom okresného súdu, ktorý posúdil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a na základe toho zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorý priznal plnenie aj nad rámec istiny. Konštatoval, že žalobcom predložená zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania a nie na svoju súkromnú potrebu. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný, alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon povolania, alebo podnikania. Podľa názoru odvolateľa na daný prípad je možné aplikovať rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. P0355/01/2012, z ktorého vyplýva, že dlžníčka v posudzovanej zmluve nemá právne postavenie spotrebiteľa, pretože nenapĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko jej bol úver poskytnutý na výkon povolania a dojednaná zmluva uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. Obchod. zák. sa spravuje ako absolútny obchod jeho právnym režimom.

8. Zdôraznil, že v čase uzavretia zmluvy neexistoval, nebol účinný žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov, preto možno vychádzať len z ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka. Podľa jeho názoru žalobca musí preukázať, že v čase uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcich financovanie z vlastných zdrojov tak ako žalovaný. Pokiaľ sa žalobca dovoľáva údajov bánk, tak koná priamo v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoE/122/2011, Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/1553/2014, rozsudok Okresného súdu Košice I. sp. zn. 19C/289/2014. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku I. a III. rozsudku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal o priznanie trov konania.

9. Žalobkyňa v písomnom stanovisku k odvolaniu žalovaného uviedla, že v predmetnom konaní nedošlo k žiadnemu nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ani súd na základe vykonaných dôkazov nedospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, považuje rozhodnutie za spravodlivé, z toho dôvodu navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. CSP (ďalej len CSP) prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 381 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

14. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie okresného súdu, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, vydaný pod sp. zn. SR01899/14 zo dňa 24.7.2014 a výrok o trovách konania.

15. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobkyňa podanou žalobou navrhla, aby okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 24.7.2014 sp. zn. SR01899/14. Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa domáhala z dôvodu, že rozhodcovská zmluva, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 7.12.2011 je neplatná a ďalej poukazovala na dôvody uvedené v § 40 ods. 1 písm. j/, na základe ktorého došlo k porušeniu ochrany práv spotrebiteľa, a preto tento dôvod na jeho zrušenie bol daný. Okresný súd konštatoval v napadnutom rozhodnutí, že rozhodcovská zmluva je medzi sporovými stranami platne uzatvorená, nesúhlasil s názorom žalobkyne, že nevedela, čo podpisuje, pretože je plne právne spôsobilá, a preto musí niesť zodpovednosť za uzatvorenie zmluvy, ktorú overuje svojim podpisom. Rozhodcovská zmluva nespôsobilá nevyváženosť v právach a povinnostiach medzi účastníkmi, pretože len rieši spory, ktoré vznikajú zo zmluvy o úvere.

16. Čo sa týka samotnej zmluvy o úvere okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu na poskytnutie finančných prostriedkov z dôvodu výkonu povolania, pričom bolo zistené, že žalobkyňa je ťažko fyzicky postihnutá, má starobný dôchodok, ktorý brala už v čase poskytnutia úveru, a preto kolónka „povolanie“ je len formálnym znakom, ktorý neodráža skutočný stav veci. V čase poskytnutia úveru podľa záveru okresného súdu sa jednalo o spotrebiteľský úver, nie o obchodno-právny vzťah medzi účastníkmi tak, ako to uvádzal rozhodcovský rozsudok. Podľa zistenia okresného súdu žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala slobodnú možnosť súhlasu alebo nesúhlasu s predložením sporu rozhodcovskému orgánu, konanie nebolo transparentné a náklady naň neboli primerané. Podľa záveru okresného súdu pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné práve predpisy na ochranu práva spotrebiteľa, preto bol daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedený v § 40 ods. 1 písm. j/ Z. č. 244/2002 Z. z.

17. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

18. Podľa § 54b) ods.1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01.01.2015 sa ustanovenia tohto zákona použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015. V danom prípade bola žaloba podaná na okresný súd dňa 13.8.2014.

19. Podľa § 40 ods.1 písm. c) a j) cit. zák. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

20. Podľa § 3 ods. 1 cit. zák. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

21. Podľa § 4 ods. 1 cit. zák. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

22. Podľa ods. 2 cit. ust. rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 73 ods. 1 zák. č. 334/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej ZSRK) v znení účinnom do 30.06.2016, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

31. Žalobkyňa v konaní pred okresným súdom poprela, že by si brala úver na výkon povolania. V tom prípade, ak žalovaný použil v úverovej zmluve formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať tieto v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil, t. j. v neprospech žalovaného (nález Ústavného súdu SR sp. zn. 1 ÚS 243/07).

32. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd dospel k správne mu záveru, že konanie žalovaného má znaky nekalej obchodnej taktiky, pretože predtlačným údajom v zmluve o úvere, že finančné prostriedky pre dlžníka sú mu poskytnuté za účelom výkonu povolania bez jednoznačného preukázania, či bol úver aj skutočne poskytnutý na výkon povolania, ako poskytovateľ úveru obišiel ust. § 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a tým odoprel žalobkyni právnu ochranu, ktorá je bežným spotrebiteľom zabezpečená. Takto poskytnutý úver žalobkyni bol podriadený

režimu Obchodného zákonníka, čo malo za následok výrazné zhoršenie jej právneho postavenia v porovnaní so zvýšenou ochranou vo vzťahu k informáciám, s ktorými je veriteľ povinný spotrebiteľa oboznámiť pred uzavretím zmluvy vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k výške odplaty regulovanej všeobecne záväzným právnym predpisom (absencia termínu konečnej splatnosti úveru), čím sa žalovaný vyhol právnym následkom, ktoré by mu vyplývali z toho, že by zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 a nasl. Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 7.12.2012, resp. by obsahovala nesprávne údaje v neprospech spotrebiteľa, keďže sa v takom prípade považuje úver za bezúčelový a bez poplatkov.

33. Okresný súd správne dospel k záveru, že žalobkyňa v danom prípade uzatvorila v skutočnosti zmluvu o spotrebiteľskom a bezúčelovom úvere, a táto mala obsahovať náležitosti stanovené v ust. § 9 ods. 2 a nasl. zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení.

34. Z týchto dôvodov potom správne dospel okresný súd k správne záveru, že rozhodcovský rozsudok je nutné zrušiť, pretože pri vydaní rozhodnutia sp. zn. SR010899/14 dňa 24.7.2014 boli bez najmenších pochybností porušené ustanovenia všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa.

35. V ust. § 53 Obč. zák. je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ide o podmienky, s ktorými mal sa spotrebiteľ možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie cit. ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva, charakter ktorej má aj rozhodcovská zmluva, pokiaľ ju uzavrel spotrebiteľ s dodávateľom služieb nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň v druhej vete upravuje podmienky, za splnenie ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z. z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.3.2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým upravených neprijateľných podmienok, medzi ktoré nepatrili tie podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne novelou boli rozšírené o také, ktoré za neprijateľné nepovažovali ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti a ceny, ak sú tieto vyjadrené určite, jasne a zrozumiteľne.

36. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť i obsah, teda ktoré sú vopred pripravené a zaradené do textu všeobecných obchodných podmienok. Nevzťahuje sa na tie všeobecné podmienky, ktoré boli dohodnuté zvlášť na samostatnej listine a teda s každým spotrebiteľom prejednávanej individuálne, čo z tejto veci vyplýva z poslednej časti textu rozhodcovskej zmluvy, pretože povinný potvrdil podpisom, že bol s účelom tejto rozhodcovskej zmluvy oboznámený a súhlasí s tým, čo je v rozhodcovskej zmluve dohodnuté. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nie je možné dovoliť ich neprijateľnosti.

37. Okresný súd postupoval správne a v súlade s právnou úpravou SR platnou v čase jej rozhodovania, keď skúmal rozhodcovskú zmluvu, ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

38. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc Rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok za individuálne dohodnutú takými zmluvnými ustanoveniami, s ktorými sa má spotrebiteľ možnosť oboznámiť pred ale aj dodatočne po jej podpise mal možnosť ovplyvniť jej obsah, prípadne rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť vôbec, keďže jej uzavretím žalovaný nepodmieňoval uzatvorenie úverovej zmluvy za platný právny úkon. Z uvedených dôvodov nie je možné na rozhodcovskú zmluvu aplikovať ust. § 53 Obč. zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a spotrebiteľskej zmluve spôsobujúcich jej neplatnosť.

39. Zákonná podmienka pre zrušenie rozhodcovského rozsudku upravená v § 40 ods. 1 písm. j/ Zák. č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu 7.12.2014 z uvedených dôvodov splnená bola, pretože boli porušené všeobecné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

40. K nesúhlasu žalovaného s tým, že súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že v § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. nie sú vymedzené podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Dôvody odkladu preto spočívajú na úvahe súdu o možnom úspechu žalobcu vo veci samej a k zabráneniu výkonu predmetného rozhodnutia.

41. Keďže v tomto prebiehajúcom súdnom konaní bol žalobca úspešný je odvolací súd právneho názoru, že sú dané dôvody na vyslovenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

42. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu vo veci je správne, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ho potvrdil.

43. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na jej náhradu priznal žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná voči žalovanému, ktorý úspešný nebol. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v návaznosti na § 251 CSP okresný súd.

44. Odvolací súd aplikoval v konaní princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, teda novú procesnú úpravu použil aj na toto konanie, aj keď sa začalo pred dňom účinnosti CSP, t. j. pred 1.7.2016 v súlade s ust. § 470 CSP.

45. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).